

4. dziennik ze Zgromadzenia Ogólnego, 27 stycznia 2021 r.

W centrum rozważań, refleksji i komunii trzeciego, ostatniego dnia rekolekcji Zgromadzenia Generalnego była ikona Trójcy Świętej, ukazana jako wzór „świętości wspólnotowej” (Maria Voce) i relacji między nami, które prowadzą do odkrycia „planu Bożego” wobec każdego z nas (Claudio Guerrieri).

Rozpoczynając spotkanie modlitwą ekumeniczną przygotowali chrześcijanie z dwóch Kościołów prawosławnych, których tradycje kryją w sobie wielki skarb refleksji i kontemplacji Trójcy Świętej. W rozważaniu Maria Voce, kościelna kadencja prezydent Focolari, po raz kolejny zwróciła uwagę na cel ogólny Ruchu: „doskonałość w miłości”, czyli osobiste spełnienie się poprzez podarowywanie się innym, co zazwyczaj określa się jako „świętość”. Ale chodzi tutaj o „świętość” – podkreśla Maria Voce – typową dla Focolari: „**świętość wspólnotową**”. Aby wyjaśnić to myślenie, Emmaus powróciła do początków Ruchu, kiedy Chiara wraz z pierwszymi towarzyszkami radykalnie żyła Ewangelią, żyła „dla Boga i dla innych – jak mówiła Chiara – w całkowitym zapomnieniu o sobie i wszystkim, co mogłoby skłaniać do myślenia o sobie”. W ten sposób zrodziła się nowa droga do „świętości”, „radykalnej i dostępczej dla każdego. Można do niej dojść razem, żyjąc w rodzinie, poprzez „wzajemność”. Jest to „świętość” wspólnotowa. „świętość”, która wymaga osobistego, stałego wsłuchiwania się w to, czego Bóg od nas pragnie, ale czyni się to ze świadomością, że idziemy tą drogą wraz z innymi.

I tak zakończyły się trzy dni głębokich rekolekcji. „Były one – mówi pewien chłopak podczas komunii – okazją do wzajemnego słuchania się i usiłowania zrozumienia, w jakim kierunku Duch Święty pragnie, aby podążał Ruch Focolari w najbliższych latach i komu powierzyć jego prowadzenie, wśród tak wielu wyzwań.